

Esineissä asuu henki

Olenko astunut suoraan sisälle Ingmar Bergmanin Fanny ja Alexander -filmin maailmaan? Tilaan, missä todellisuus muuttuu mystiikaksi, ja missä esineet eivät ole pelkästään esineitä? Tuntui, että kristallikruunut, peilit ja kyntteliköt kertoivat hiljaisella äänellä, mitä olivat olleet todistamassa edellisten sukupolvien elämän aikana.

Teksti: Kristiina Gerkman-Kempainen
Kuvat: Tapio Saarikoski

Tällaiset muistikuvat nousevat ajatuksiin, kun avaa Helsingin Annankadulla sijaitsevan Les Belles Antiques francaises & italiennes -nimisen antiikkiliikkeen oven. Kristallit kimaltelevat kruunuissaan, massiivisten peilien pinnat heijastavat sadunhohtoista valoa, messingin-, pronssin-, kullan- ja hopeanväriset pinnat kiiltävät, toinen toistaan kauniimpien antiikkiesineitten värit ja muodot vangitsevat tulijan katseen ja mielen. Ulkona liikenne kulkee vilkkaana, mutta oven sisäpuolella vallitsee rauha. Syvä rauha.

Johdatuksen kautta uuteen ammattiin

Liikkeen omistaja **Marja Saarikoski** luottaa johdatukseen. Ja mikä on luottaessa, sillä hänen vaiheensa yrittäjänä ja myös henkisen tien kulkijana ovat luotisuoria matkoja kohti ennalta määrättyjä vaiheita.

– Kaikki on tuotu minulle tarjottimella. Olimme yhdessä miehieni kanssa viet-

täneet usean vuoden ajan lomaa Ranskan Rivieralla. Teimme retkiä myös Italian puolelle. Eräänä päivänä päätimme ihan muuten vain poiketa katsomaan, minkälaista esineistöä kulkumme reitille osuneessa antiikkihallissa oli tarjolla. Ja olihan siellä!

– Niin uskomattoman kauniita esineitä, että suorastaan lumouduimme niiden charmista. Ja siltä istumalta päätin perustaa Helsinkiin yrityksen. Halusin, että suomalaiset saisivat mahdollisuuden hankkia itselleen näitä kiehtovia esineitä. Tajusimme välittömästi, että jokainen valitsemamme yksilö möi itse itsensä. Valintaan eivät vaikuttaneet hinta tai ulkoiset tekijät, vaan nimenomaan se henki, se energia, mikä lampusta, peilistä tai huonekalusta säteili. Jotkut esineet tuntuivat suorastaan luotaantyöntäviltä, niitä en olisi ottanut mukaan edes ilmaiseksi, Marja kertoo.

Pariskunta palasi Suomeen auto täynnä antiikkiesineitä. Tyhjä liiketila silloisen kodin vieressä olikin kuin tilattuna odotamassa Snellmaninkadulla. Eri vaiheiden jälkeen siirryttiin neljä vuotta sitten Annankadulle. Hankintamatkoja on tehty säännöllisin väliajoin vuodesta 2001 lähtien Ranskaan ja Italiaan, ja Marja on löytänyt itselleen uuden ammatin kristallikruu-

nujen kunnostajana ja antiikkikauppiaina. Työ on opettanut tekijänsä; tuntuu, että tässäkin on ollut henkimaailman opastusta mukana.

– Kun puran, puhdistan ja kokoan kruunuja, pääsen hyvin lähelle sen alkupeiräistä tekijää. Hänen tavastaan sitoa ja koota osia yhteen luen, minkälaisella otteella hän on työtään tehnyt. Rakkaudellinen ammattiylpeys tai sen puute on säilynyt läpi vuosikymmenien, joissain esineissä jopa kahdensadan vuoden ajalta. Aistin myös kotien hengen; näen mielessäni ison keittiöpöydän, jonka ympäriltä kuuluu iloista puheensorinaa, tai tunnen, että kruunu on imenyt itseensä suuressa salongissa vietettyjen juhlien tunnelmaa ja energiaa. Tämä työ on enemmän kuin työtä, se on matkaamista ajassa taaksepäin sellaiseen maailmaan, jota enää ei ole, Marja sanoo kauniisti hymyillen.

Energiat löytävät toisensa

Marja Saarikoski sanoo olevansa onnellinen siitä, että hänet johdatettiin myös spiritualistisen liikkeen pariin. Vuosia sitten hän odotti vuoroaan homeopaatin vastaanotolle, kun silmiin osui **Diana Coo-**

perin kirja. Se johdatti henkiselle polulle, ja antoi kimmokkeen hakeutua myöhemmin mukaan Helsingin seuran toimintaan. Homeopaatin puheille puolestaan oli johdattanut **Onni**-koiran aiheuttama astman puhkeaminen.

– Vaikka jouduin luopumaan monien kyöneiden saattamana Onnista, hän kuitenkin toi minut onnelliselle polulle, josta olen saanut hyvin paljon. **Marja Pennasen** psykometriademonstraation kautta tulini ymmärtämään, miten paljon informaatiota esineet käyttäjistään keräävät. Se auttoi minua entistä selvemmin luottamaan intuitiooni, kun valitsen myyntiin tulevia uniikkikappaleita.

Lapset tunnistavat esineisiin varastoituneen energian hyvin. He vievät vanhempansa varmoin askelin sen esineen äärelle, josta lähtee kutsuvaa energiaa. Aikuisetkin löytävät hämmästyttävän tarkasti laajasta tarjonnasta sen, joka tuntuu omalta. Tämä on aina yhtä kiehtova kokemus.

– Joskus joku sanoo jopa hankkimalleen kristallikruunulle, että ”hei sitten, sinä tulet nyt meille asumaan”. Yhteys on löytynyt heti – eikä sitä koskaan voi tietää, mikä se yhteys on, sehän voi juontua jopa ihmisen edellisistä elämistä – hän tunnistaa jotakin, mikä tuntuu kodikkaalta ja turvalliselta, Marja tietää.

Erityisen rakkaita Marjalle ovat kirkkoihin liittyvät esineet. Niihin on varastoitunut paljon rukousenergiaa, toiveita ja hartautta. Esimerkiksi ranskalaisesta, 1800-luvulta peräisin olevasta ortodoksisesta kirkkokruunusta voi sen kristalleihin kaiverrettujen ristien, enkeleiden ja muiden kristillisten symbolien kautta suorastaan kuulla, miten kirkkosalissa laulettujen hymnien sävelet soivat hiljaa. Kruunun äärellä seisoessaan kokee pyhyttä. Lamput saavat prismat loistamaan ja tuomaan sanomaa hyvästä henkimaailmasta. Marja kertoo, että liikkeessä kokoontuneen piirin istuntojen aikana ympäristöstä kuului kilinää ja helinää, energiat olivat aivan konkreettisesti liikkeellä.

Elämä koettelee

Marja Saarikoski on hyvin rauhallisen ja viisaan oloinen ihminen. Hänen läheisyydessään on helppo hengittää. Hän on koulutukseltaan muun muassa askarteluohjaaja, joten käsillä tekemisen taidot ja valmiudet olivat mukana helpottamassa tietä uuteen tehtävään antiikkisten esineitten parissa. Kaikki oli hyvin, kunnes hän joitakin vuosia sitten alkoi saada eri-

laisia, rajuja oireita. Oli päänsärkyä, hui- mausta ja yleistä pahaa oloa. Jossakin vaiheessa kasvoihin ilmaantui kovaa särkyä. Niin kovaa, että syöminen ja puhuminen kävi tuskaisen hankalaksi.

Marja haki apua erikoislääkäreiltä, mutta mikään ei auttanut.

– Kävin Brasiliassa ja Englannissa hakemassa apua henkiparantajilta, mutta tuloksetta. Jossakin vaiheessa minulle tehtiin diagnoosi: sähköliherkkyys. Se on Suomessa vielä vaiettu sairaus, mutta monelle täyttä totta. Minä tiedän sen oma-kohtaisesti, sillä en voi toistaiseksi käyttää kännykkää, enkä voi oleilla tietokoneella kuin hetkellisesti. Kun saneeraan pois oireita aiheuttavat laitteet ympäriltäni, olen helpottuu. Vitamiini- ja hivenainekuurit ovat auttaneet toipumisessa. Erikoislääkärit diagnosoivat kasvojen alueen säryn kolmoishermostäryksi.

Käännöksen parempaan hermosäryn osalta tapahtui, kun **Jucelino da Luz** vieraili Suomessa.

– Yksityisistunnossa hän sanoi tietämättä mitään vaivastani, että ongelma on juurihoidetun hampaani juuressa, ja se pitää hoitaa kuntoon mysiinikuurilla. Ja näin tapahtui. Löysin biohammaslääkärin, jonka röntgenlaitteet paljastivat, että ham-

paan juuressa oli märkäpesäke. Se seikka oli monissa aiemmissa tutkimuksissa jäänyt huomaamatta. Hammas poistettiin, mysiinikuuri puri, ja niin olin vapautunut pitkästä piinastani. Kyse ei siis ollutkaan kolmoishermostärystä, vaan kaksi vuotta märkineestä hampaasta! Sähköallergiaani olen saanut apua ilmiötä laajasti tutkineelta asiantuntijalta, tietokirjailija **Erja Tammiselta**.

–Vähitellen oleni kohenee, ja tunnen myös, että henkimaailma on ollut sekä minun että perheeni tukena näinä vaikeina aikoina. Spiritualistisen liikkeen oppien myötä olen pystynyt hahmottamaan elämää entistä paremmin, ja mediaalisen koulutukseni kautta olen löytänyt sisäisen rauhan ja luottamuksen. Uskon, että kaiken kokemani kautta voin olla avuksi lähimmäisilleni, Marja sanoo lämpöä äänensä.

Marja Saarikosken liikkeen sivut:

www.lesbelles.fi

Erja Tammisen sivut:

www.sahkoailmassa.fi
